

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(95) 51 def.

Brussel, 07.03.1995

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD

**Verslag over de toepassing van de artikelen 4bis en 6, lid 3
van Verordening (EEG) nr. 2299/89 van de Raad als gewijzigd bij Verordening
betreffende gedragsregels voor geautomatiseerde boekingsystemen¹**

¹ PB L 220 van 29.7.1989 en PB L 278 van 11.11.1993.

**Verslag over de toepassing van de artikelen 4bis en 6, lid 3
van Verordening (EEG) nr. 2299/89 van de Raad als gewijzigd bij Verordening
betreffende gedragsregels voor geautomatiseerde boekingssystemen¹**

Inleiding

Artikel 23, lid 2 van de gedragsregels ("Code") voor geautomatiseerde boekingssystemen bepaalt dat "de Raad de toepassing toetst van artikel 4bis en artikel 6, lid 3, aan de hand van een uiterlijk in 1994 door de Commissie in te dienen verslag". In dit verslag zal een overzicht moeten worden gegeven van de ervaring die is opgedaan bij de implementatie van de artikelen 4bis en 6, lid 3, in de afgelopen twaalf maanden. Omdat de Commissie het nodig vindt uitgebreider ervaring op te doen met de toepassing van deze bepalingen, wordt voorgesteld dat de Commissie per 31 december 1995 nog een verslag bij de Raad indient en dat de Raad zijn toetsing van de artikelen 4bis en 6, lid 3, tot die datum uitstelt. De Raad zal dan over meer inlichtingen kunnen beschikken waarop hij zijn voorgenomen toetsing kan baseren.

Achtergrond

De twee door de Raad te toetsen artikelen gaan over de verplichtingen waaraan een systeemverkoper moet voldoen om te voorkomen dat de moederluchtvaartmaatschappijen profiteren van een voorkeursbehandeling bij de exploitatie van het geautomatiseerd boekingssysteem dat zij afzonderlijk of gezamenlijk bezitten dan wel daadwerkelijk controleren. Voorkeursbehandelingen bij de exploitatie van een geautomatiseerd boekingssysteem kan leiden tot verstrekking van concurrentievervalsing tussen de maatschappijen die de systemen bezitten en andere deelnemende maatschappijen.

Kenmerkend voor de twee artikelen die gericht zijn op opheffing van discriminatie zijn de volgende bepalingen:

Artikel 4bis bepaalt onder meer dat de door een systeemverkoper verstrekte invoer- en/of verwerkingsfaciliteiten zonder discriminatie ter beschikking moeten worden gesteld van alle moederluchtvaartmaatschappijen en deelnemende luchtvaartmaatschappijen. Voorts moet een systeemverkoper er zorg voor dragen dat zijn distributiefaciliteiten op een duidelijke en controleerbare wijze gescheiden zijn van de particuliere inventaris en beheers- en marketingfaciliteiten van luchtvaartmaatschappijen. Die scheiding moet op zodanige wijze tot stand worden gebracht dat verbindingen met de distributiefaciliteiten alleen door middel van een verbinding tussen toepassingsprogramma's tot stand kunnen worden gebracht die voor alle deelnemende luchtvaartmaatschappijen toegankelijk zijn.

¹ PB L 220 van 29.7.1989 en PB L 278 van 11.11.1993.

Artikel 6, lid 3, bepaalt dat een systeemverkoper er met de passende beveiligingsmaatregelen voor moet zorgen dat moederluchtvaartmaatschappijen op geen andere dan een door de gedragsregels toegestane wijze toegang hebben tot informatie over individuele passagiers of informatie in samengevoegde vorm zoals handelsgegevens, die door luchtvaartmaatschappijen is verstrekt of voor die maatschappijen is gecreëerd.

Beschuldigingen van bevoordeling van moederluchtvaartmaatschappijen komen vaak voort uit de omstandigheid dat geautomatiseerde boekingssystemen zijn ontwikkeld vanuit eigen reserveringssystemen van luchtvaartmaatschappijen die uiteraard ontworpen waren ten behoeve van de luchtvaartmaatschappij die eigenaar was van het systeem. Mettertijd zijn de regels voor de exploitatie van geautomatiseerde boekingssystemen aangescherpt om de meest aperte vormen van discriminatie ten gunste van moederluchtvaartmaatschappijen te voorkomen. Desalniettemin is men er in bepaalde kringen nog steeds vast van overtuigd dat het ongeacht de op de exploitatie van geautomatiseerd boekingssysteem ingestelde controle, onvermijdelijk is dat een luchtvaartmaatschappij die een geautomatiseerd boekingssysteem in eigendom heeft van een voorkeursbehandeling kan profiteren.

Met het oog op de mogelijkheid dat deze beweringen ook na de aannahme van de gewijzigde bepalingen van de gedragsregels zullen doorgaan, heeft de Raad, ten einde hierop snel te kunnen reageren zich zelf de mogelijkheid verschaft om de geschiktheid van de belangrijkste anti-discriminatiebepalingen al in een vroeg stadium van het bestaan van de gedragsregels te beoordelen.

De nieuwe regel dat een systeemverkoper aan de overige deelnemende luchtvaartmaatschappijen dezelfde toegangsfaciliteiten tot zijn systemen moet bieden als door de moederluchtvaartmaatschappijen genoten faciliteiten heeft verstrekkende gevolgen gehad voor de werking van de boekingssysystemen. Zo moeten systeemverkopers van hosted systemen (geautomatiseerde boekingssystemen waarbij de eigen boekingssystemen van de moederluchtvaartmaatschappij zijn ondergebracht in het geautomatiseerd boekingssysteem dat haar eigendom is) er nu voor zorgen dat alle moeder- en deelnemende luchtvaartmaatschappijen toegangsmogelijkheden hebben tot de distributiefaciliteiten van het geautomatiseerd boekingssysteem via dezelfde verbinding tussen toepassingsprogramma's.

In de boekingssysteemindustrie is uitgebreid gediscussieerd over de vraag hoe de geschiktheid kan worden beoordeeld van de procedures die door de systeemverkopers zijn opgezet om aan deze gedetailleerde regels te voldoen. De algemene opvatting was dat de beste manier om de geschiktheid van de procedures te bepalen is, het systeem door onafhankelijke deskundigen grondig te laten bestuderen.

In verband hiermee heeft de Raad erkend dat de regelingen van de artikelen 4bis en 6, lid 3, in de praktijk getest moeten worden. Daarom is in artikel 21bis, lid 1, de bepaling opgenomen dat de systeemverkoper ervoor moet zorgen dat de overeenstemming in technisch opzicht van zijn geautomatiseerd boekingssysteem met de artikelen 4bis en 6 door een onafhankelijk controleur wordt nagegaan. De systeemverkoper moet minstens éénmaal per jaar het verslag van de controleur over zijn controle en bevindingen aan de Commissie voorleggen. De Commissie gaat dan na of maatregelen uit hoofde van artikel 11 van de gedragsregels (bepalingen inzake de handhaving) nodig zijn.

Huidig standpunt

De Commissie acht het voor de totstandkoming van een verslag waarop de Raad zijn beoordeling kan baseren van essentieel belang dat er voldoende achtergrondinformatie beschikbaar is over de praktische toepassing van de artikelen 4bis en 6, lid 3. De twee voornaamste bronnen waaruit deze informatie kan worden verkregen zijn de verslagen van de technisch controleur die overeenkomstig artikel 21bis, lid 1, aan de Commissie moeten worden voorgelegd en de onderzoeken van klachten die krachtens artikel 11 zijn ingediend. De informatie die de Commissie tot nu toe uit beide bronnen verkregen heeft is uiterst beperkt.

Wat de technische controle betreft was de Commissie er zich van bewust dat in het eerste jaar de systeemverkopers bij het benoemen van hun technische controleurs moeilijkheden zouden ondervinden bij de omschrijving van de precieze omvang van de controle die moest worden verricht. De Commissie diende ook over een eigen norm te beschikken aan de hand waarvan de geschiktheid van de door de controleurs van systeemverkopers uitgevoerde controles kon worden getoetst.

De Commissie erkende dat de omschrijving van de door de systeemverkoper uit te voeren controles en het controleren van die controleur alleen gedaan kon worden door voldoende gekwalificeerde deskundigen. Derhalve is een voorlopige lijst van gekwalificeerde controleurs opgesteld. Voorts heeft de Commissie in januari 1994 de procedure gestart die nodig is voor de benoeming van een adviesbureau dat een studie moet verrichten getiteld "Richtlijnen voor de uitvoering van controles krachtens artikel 21bis van Verordening 2299/89 van de Raad als gewijzigd bij Verordening 3089/93 van de Raad". Doel van de studie was de definiëring van de aanpak die bij het controleren van een geautomatiseerd boekingssysteem moet worden gevolgd, gecombineerd met een reeks suggesties voor controleprocedures. Verder moesten er modellen worden gegeven van de soorten adviezen die door de controleurs zouden kunnen worden gegeven.

De richtlijnen zijn ontwikkeld door adviesbureaus in nauwe samenwerking met een groot aantal deskundigen uit de industrie en na ettelijke vergaderingen van een overleggroep die voor dit doel was opgericht. Het eindrapport is in oktober 1994 bij de Commissie ingediend en werd onmiddellijk doorgegeven aan de systeemverkopers bij wijze van steun bij de selectie van technische controleurs. Het rapport is ook rechtstreeks aan de Lid-Staten toegezonden.

Omdat zij wisten dat de Commissie richtlijnen zou publiceren met betrekking tot de uitvoering van de controle hadden de meeste systeemverkopers gewacht met het benoemen van hun technische controleurs. Het gevolg daarvan is dat de meeste verslagen van de controleurs over het eerste jaar van de exploitatie van de boekingssystemen na de inwerkingtreding van de gewijzigde gedragsregels pas in het eerste kwartaal van 1995 zullen worden ingediend. Tot dusver heeft de Commissie pas één verslag ontvangen.

De controleverslagen worden beschouwd als de belangrijkste bron van informatie voor de Commissie bij de opstelling van haar verslag aan de Raad als voorgeschreven in artikel 23. Gezien de huidige situatie met betrekking tot het indienen van verslagen van technische controleurs is de Commissie van mening dat een belangrijk deel van de informatie die nodig is voor de opstelling van het verslag waarop de Raad zijn beoordeling moet baseren ontbreekt.

De Commissie heeft slechts één klacht ontvangen met betrekking tot overschrijdingen van artikel 4bis of 6, lid 3, sinds het van kracht worden van de gedragsregels. De klacht heeft betrekking op de vertrouwelijkheid van informatie over passagiers in afrekeningsgegevens en is in oktober 1994 bij de Commissie ingediend. De klacht is momenteel in behandeling bij de Commissie. Deze klacht kan volgens de Commissie geen goede basis zijn voor de opstelling van het verslag.

Conclusie

Omdat voldoende gegevens waarop de Commissie haar onderzoek naar de effecten van artikel 4bis en 6, lid 3 op de exploitatie van geautomatiseerde boekingsystemen kan baseren, acht zij de opstelling van een uitgebreid rapport waarop de Raad op zijn beurt zijn eigen beoordeling kan baseren niet mogelijk.

Om die reden en omdat er slechts één verslag is ontvangen wordt voorgesteld dat de Commissie op 31 december 1995 een tweede verslag zal indienen waarop de Raad zijn beoordeling van de artikelen 4bis en 6, lid 3, van de gedragsregels dient te baseren.

ISSN 0254-1513

COM(95) 51 def.

DOCUMENTEN

NL

07

Catalogusnummer : CB-CO-95-061-NL-C

ISBN 92-77-86078-2

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg